

ΛΟΓΟΣ ΙΣΤ΄: Περί λύσεως του τάματος της νηστείας (Άγιος Μάξιμος ο Γραικός)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Είναι καλό, ευχάριστο στον Θεό και σωτήριο για εμάς, αν εκπληρώνουμε με ευχαρίστηση τα τάματα που κάναμε στον Θεό. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζουμε στην πράξη το ρητό του προφήτη Ιωνά: «Εγώ δε μετά φωνής αινέσεως και εξομολογήσεως θύσω σοι, όσα ηυξάμην αποδώσω σοι εις σωτηρίαν μου τω Κυρίω» [1]. Αν όμως ασθενούμε λόγω γήρατος ή εξαιτίας συχνών νόσων και δεν αντέχουμε να μένουμε χωρίς τροφή την Τετάρτη και την Παρασκευή, τότε ας περιμένουμε ως την εσπερινή ώρα, για να λύσουμε την νηστεία μας με ελαφρά και απλή τροφή, και μάλιστα όχι για να χορτάσουμε, αλλά για να ελαφρύνουμε λίγο την σωματική ασθένεια. Έτσι μας διδάσκει ο μεγάλος απόστολος Παύλος, που γράφει στον Τιμόθεο αυτά τα λόγια: «Μηκέτι υδροπότει, αλλ' οίνω ολίγω χρω διά τον στόμαχόν σου και τας πυκνάς σου ασθενείας» [2].

Να ξέρεις επίσης ότι η νηστεία έχει καθιερωθεί για μας, με σκοπό να νεκρώσουμε τα σαρκικά πάθη και τις επιθυμίες, που βεβηλώνουν τον εσωτερικό άνθρωπο, όπως είπε ο προφήτης: «Εγώ δε, εν τω αυτούς παρενοχλείν μοι, ενεδυόμην σάκκον και εταπείνουν εν νηστεία την ψυχήν μου» [3]. Όταν όμως η σάρκα εξασθενήσει από τα γεράματα η από τις αρρώστιες, τότε πρέπει να την ενδυναμώσουμε με ελαφρά τροφή, για να είναι σε θέση να υπηρετήσει την ψυχή στις πνευματικές πράξεις της συμβάλλοντας στην προσευχή με τις μετάνοιες, την ορθοστασία και την τέλεση των απαραίτητων εργασιών.

Επίσης πρέπει να προσέχουμε να νηστεύουμε και πνευματικά, συγκρατώντας όλα τα πνευματικά μας πάθη, που είναι ο φθόνος, η ζήλια, η ηδυπάθεια, η πονηρία, η περιέργεια, το ψεύδος, η υποκρισία, η εβραιοφιλαργυρία και η θεομίσητη τοκογλυφία, καθώς και η αιτία όλων αυτών των κακών, η υπερηφάνεια. Η πλήρης εγκράτεια από όλα αυτά τα ψυχοκτόνα πάθη είναι η αληθής και ευχάριστη στον Θεό νηστεία, αφού μόνη η στέρηση της τροφής, όχι μόνο δεν μας φέρει όφελος, αλλά γίνεται και αιτία της μεγαλύτερης μομφής παρομοιάζοντάς μας με δαιμόνια, όπως λέγει το στιχηρό: «Βρωμάτων νηστεύουσα, ψυχή μου, και παθών μη καθαρεύουσα, μάτην επαγγέλλη τη ατροφία· ει μη γαρ αφορμή σοι γένηται προς διόρθωσιν, ως ψευδής μισείται παρά Θεού, και τοις κακίστοις δαίμοσιν ομοιούσαι, τοις μηδέποτε σιτουμένοις» [4]. Να μας σώσει ο Κύριος από την υποκρισία τους.

1. Ιων. 2, 10.

2. Α΄ Τιμ. 5, 23.

3. Ψαλμ. 34, 13.

4. Ιδιόμελον, ήχος α΄. Εις τα απόστιχα των Αίνων, Τετάρτη της Τυρινής.